

[Forrás: Bódy–Urbán szerk.: *Szöveggyűjtemény az Amerikai Egyesült Államok történetéhez*, Dialóg Campus, Budapest–Pécs, 2001, 479–495.

Javította, kiegészítette és lábjegyzetekkel ellátta: Pintér Károly.

A dőlt betűs szövegrészek hatályon kívül helyezték, ma már nem érvényes előírásokat jelölnek.]

Az Amerikai Egyesült Államok Alkotmánya (1787)

Mi, az Egyesült Államok népe, attól vezetve, hogy tökéletesebbé tegyük az Uniót, megvalósítsuk az igazságosságot, biztosítsuk a belső nyugalmat, gondoskodjunk a közös védelemről, előmozdítsuk a közjót, biztosítsuk a szabadság áldásait magunk és utódaink számára, meghagyjuk és bevezetjük az Amerikai Egyesült Államok jelen alkotmányát.

I. CIKK

1.§ Minden itt meghatározott törvényhozó hatalom ezennel az Egyesült Államok Kongresszusát illeti, amely Szenátusból és Képviselőházból áll.

2.§ A Képviselőház az egyes államok népe által minden második évben választott tagokból áll és az egyes államok választói az állam legnépesebb törvényhozási ágába történő választások alkalmával előírt követelményeknek kell, hogy megfeleljenek.

Képviselő csak olyan személy lehet, aki betöltötte huszonötödik életévét, hét éve az Egyesült Államok polgára és aki a választás időpontjában annak az államnak a lakosa, amelyben a választás történik.

A képviselőket és a közvetlen adókat az Unió részét alkotó államok között számarányuknak megfelelően kell elosztani, amelyet úgy kell meghatározni, hogy a szabad személyek számához, beleszámítva a bizonyos számú évig szolgálat teljesítésére kötelezett személyeket, de nem számítva bele az adót nem fizető indiánokat, hozzáadják minden egyéb személy számának háromötödét.¹ A számarány tényleges megállapítását az Egyesült Államok Kongresszusának első összeülését követő három éven belül, majd minden következő tíz évben kell törvényben meghatározott módon elvégezni. Harmincezer személyre legfeljebb egy képviselő esik, azonban minden államnak legalább egy képviselője kell, hogy legyen: a számarány megállapításának megtörténteig New Hampshire állam három, Massachusetts állam nyolc, Rhode Island és Providence ültetvény egy, Connecticut állam öt, New York állam hat, New Jersey állam négy, Pennsylvania állam nyolc, Delaware állam egy, Maryland állam hat, Virginia állam tíz, North Carolina állam öt, South Carolina állam öt, Georgia állam három képviselő választására jogosult.²

Amikor egy állam képviselőjében üresedés következik be, az állam végrehajtó hatósága az üresedés betöltése céljából választásokat ír ki.

A Képviselőház megválasztja elnökét és egyéb tisztségviselőit; kizárólag a Képviselőház jogosult közjogi felelősségre vonást³ kezdeményezni.

3.§ Az Egyesült Államok Szenátusa az egyes államokat képviselő két-két szenátorból áll, akiket *az állam törvényhozó testülete⁴* hat évi időtartamra választ, minden szenátor egy szavazattal rendelkezik.

Közvetlenül az első választást követő összeülés után a szenátorokat a lehetőség szerint három egyforma létszámú osztályba kell sorolni. Az első osztályba tartozó szenátorok mandátuma a második év, a második osztályba tartozó szenátorok mandátuma a negyedik év, a harmadik osztályba tartozó szenátorok mandátuma a hatodik év végén szűnik meg s

¹ Hatályon kívül helyezte a XIV. kiegészítés 2. pontja 1868-ban.

² Ez egy átmeneti szabály volt, amely az első, 1790-ben megtartott népszámlálás nyomán hatályát veszítette.

³ Ez angolul *impeachment*, amelynek pontos magyar megfelelője nincs. A Képviselőház kizárólagos joga az eljárás megindítása, tehát a vádemelés.

⁴ Hatályon kívül helyezte a XVII. kiegészítés 1. pontja 1913-ban.

így⁵ a Szenátus egyharmadát kétévencént választják újjá; *amennyiben lemondás vagy egyéb okok folytán mandátumok üresednek meg akkor, amikor az egyes államok törvényhozó testülete nem ülészik, az adott állam végrehajtó hatósága ideiglenesen kinevezhet személyeket addig, amíg a törvényhozó testület legközelebbi ülése a megüresedett helyeket betölti.*⁶

Szenátor csak olyan személy lehet, aki betöltötte harmincadik életévét, kilenc éve az Egyesült Államok polgára és aki a választás időpontjában annak az államnak lakosa, amelyben a választás történik.

Az Egyesült Államok Alelnöke a Szenátus elnöke, szavazati joggal azonban nem rendelkezik, kivéve ha a szavazatok egyenlően oszlanak meg.

A Szenátus választja meg egyéb tisztségviselőit, valamint ideiglenes elnökét az alelnök távolléte esetén, vagy amikor az alelnök az Egyesült Államok elnökének tisztét gyakorolja.

Kizárólag a Szenátus jogosult a közjogi felelősségre vonás⁷ esetén a tárgyalás lefolytatására. Amikor a Szenátus ebből a célból ülészik, a szenátorok esküt vagy ünnepélyes fogadalmat tesznek. Amikor az Egyesült Államok elnökét vonják felelősségre, az elnöki tisztet a Legfelsőbb Bíróság elnöke látja el; elmarasztaló ítéletet bármely személy esetében csak a jelenlevő tagok kétharmadának egyetértésével lehet meghozni.

A közjogi felelősségre vonás során hozott ítélet nem terjedhet túl a hivatalból való elmozdításon, valamint azon, hogy az érintett személyt eltiltják az Egyesült Államok bármely tiszteletbeli, bizalmi vagy javadalmat biztosító hivatalától: az elítélt személyt azonban mindamellett vád alá lehet helyezni, bíróság elé lehet állítani s a törvény szerinti büntető ítélettel lehet sújtani.

4.§ Szenátorok és képviselők megválasztásának idejét, helyét és módját az egyes államok törvényhozó testülete állapítja meg: a Kongresszus azonban bármikor törvényben szabályozhatja vagy módosíthatja ezeket az előírásokat, kivéve a szenátorok megválasztásának helyére vonatkozó rendelkezést.

A Kongresszus évente legalább egyszer összeül, mely összejövetel napja *december első hétfője*⁸, kivéve, ha törvény útján erre más napot határoznak meg.

5.§ A Kongresszus egyes Házai bírálják el saját tagjaik megválasztásának folyamatát, eredményét és tagjaik választhatóságát; az egyes Házak többsége határozatképes testületet alkot, ennél kisebb számú tag azonban az ülést elnapolhatja és felhatalmazást kaphat arra, hogy az egyes Házak által megállapított módon és büntetések mellett előírja a hiányzó tagok megjelenését.

A Kongresszus egyes Házai megalkothatják házszabályaikat, büntetéssel sújthatják tagjaik rendbontó viselkedését és a tagok kétharmadának egyetértésével kizárhatnak tagokat.

A Kongresszus egyes Házai üléseikről naplót vezetnek, amelyet időről időre közzétesznek, kivéve azokat a részeket, amelyek megítélésük szerint titkosságot igényelnek; az egyes Házak tagjai által bármely kérdésben leadott igen vagy nem szavazatokat a jelenlevő tagok egyötödének kívánságára a naplóban fel kell tüntetni.

A Kongresszus ülészakának tartama alatt a Kongresszus egyik Háza a másik Ház hozzájárulása nélkül három napnál hosszabb időre nem napolhatja el üléseit, s azokat nem helyezheti át más helyre, mint ahol a két Ház ülészik.

6.§ A szenátorok és képviselők szolgálataikért a törvényben megállapított tiszteletdíjban részesülnek, amelyet az Egyesült Államok kincstári hivatala folyósít. A hazaárulás, súlyos bűncselekmény,⁹ vagy békebontás¹⁰ eseteit kivéve szenátorokat és

⁵ Ez egy átmeneti szabály volt a legelső szenátus számára; azóta minden egyes szenátort hat évre választanak, és egy adott választási évben az összes szenátor egyharmadát választják újjá.

⁶ Hatályon kívül helyezte a XVII. kiegészítés 2. pontja 1913-ban.

⁷ Ez angolul *impeachment*, amelynek pontos magyar megfelelője nincs. A Szenátus joga a képviselőház által emelt vádak alapján a vádlott bűnösségének megítélése.

⁸ Hatályon kívül helyezte a XX. kiegészítés 2. pontja 1933-ban.

⁹ Ez angolul *felony*, azaz bizonyos, pontosan meghatározott súlyos bűncselekmények (pl. emberölés, súlyos testi sértés, nemi erőszak, fegyveres rablás, gyújtogatás, nagy értékű lopás, stb.) összefoglaló neve.

¹⁰ Ez angolul *breach of the peace*, egy mára archaikussá vált jogi fogalom, amelyet a gyakorlatban nem alkalmaznak.

képviselőket a Kongresszus adott Házának ülészakán való részvétel tartama alatt, valamint oda- és visszamenetelük során nem lehet letartóztatni; a Kongresszus bármely Házában tartott beszéd vagy vita miatt más helyen sem vonhatók felelősségre.

Szenátor vagy képviselő mandátumának fennállása idején nem nevezhető ki az Egyesült Államok fennhatósága alá tartozó olyan polgári hivatalra, amelyet ezen időszak alatt létesítettek, vagy amelynek illetményét ezen idő alatt felemelték; az Egyesült Államok fennhatósága alá tartozó hivatal viselő személy hivatalviselésének tartama alatt a Kongresszus egyik Házának sem lehet tagja.

7.§ Az állami bevételekre irányuló minden törvényjavaslatot a Képviselőház kezdeményez; a Szenátus azonban egyéb törvényjavaslatokhoz hasonlóan módosításokat terjeszthet elő, illetve a javaslatokat módosításokkal fogadhatja el.

A Képviselőház és a Szenátus által elfogadott minden törvényjavaslatot, mielőtt az törvényerőre emelkednék, az Egyesült Államok Elnöke elé kell terjeszteni: az Elnök, egyetértése esetén, azt aláírja, ellenkező esetben ellenvetéseivel együtt visszaküldi a Kongresszus ama Házának, mely a törvényjavaslatot kezdeményezte; e Ház az ellenvetéseket részletesen feltünteti naplójában és hozzálát a törvényjavaslat újbóli tárgyalásához. Amennyiben az új tárgyalás után a Ház kétharmada elfogadja a törvényjavaslatot, azt az ellenvetésekkel együtt a Kongresszus másik Házának kell megküldeni, amely azt hasonló módon újból megtárgyalja; ha ez utóbbi Ház tagjainak kétharmada is elfogadja, a javaslat törvényerőre emelkedik. Minden ilyen esetben azonban a Kongresszus mindkét Házában igennel vagy nemmel kell szavazni és a törvényjavaslat mellett és ellen szavazó személyek nevét a két Ház naplójában fel kell tüntetni. Amennyiben valamely törvényjavaslatot az Elnök az eléje terjesztéstől számított tíz napon belül (vasárnap kivételével) nem küld vissza, az ugyanolyan módon törvényerőre emelkedik, mintha aláírta volna, kivéve, ha a Kongresszus elnapolása miatt a visszaküldés nem lehetséges, mely esetben az nem emelkedik törvényerőre.

A Szenátus és a Képviselőház egyetértését igénylő minden rendeletet, határozatot vagy szavazati döntést (kivéve az elnapolás kérdését) az Egyesült Államok elnöke elé kell terjeszteni; mielőtt az hatályba lép, az Elnöknek jóvá kell hagynia, illetőleg, amennyiben azt nem hagyja jóvá, a Szenátus és a Képviselőház kétharmada törvényerőre emelheti a törvényjavaslatokkal kapcsolatos szabályozások és korlátozások szerint.

8.§ A Kongresszus hatalmában áll adókat, vámokat, illetékeket és járulékokat kivetni valamint behajtani annak érdekében, hogy az Egyesült Államok adósságait kifizethesse, valamint gondoskodhasson az ország védelméről és általános jólétéről, de a vámoknak, illetékeknek és járulékoknak az Egyesült Államok egészében egységesnek kell lenniük;

- kölcsönt felvenni az Egyesült Államok számára;
- szabályozni az idegen nemzetekkel, az egyes tagállamok között és az indián törzsekkel folytatott kereskedelmet;
- felállítani az állampolgárság megszerzésének az Egyesült Államok egész területén egységes szabályait; valamint a csődeljárást szabályozó egységes törvényeket;
- pénzt kibocsátani, annak értékét, valamint idegen pénzürmék értékét szabályozni, továbbá a szabványsúlyokat és mértékeket rögzíteni;
- az állami értékpapírok és az Egyesült Államok forgalomban lévő pénzürméinek hamisítását büntetni;
- postahivatalokat létesíteni és postautakat építeni;
- a tudomány és a hasznos művészetek haladását támogatni oly módon, hogy a szerzők és a feltalálók számára a vonatkozó írásművek és felfedezések kizárólagos jogát meghatározott időre biztosítja;
- a Legfelső Bíróság alá tartozó bíróságokat létesíteni;
- meghatározni és megbüntetni a kalózkodást és a nyílt tengeren elkövetett súlyos bűncselekményeket, valamint a nemzetközi jog elleni cselekményeket;
- hadat üzenni, zsákmányleveleket kibocsátani, valamint a szárazföldi és tengeri zsákmányolást szabályozni;¹¹

¹¹ A „zsákmánylevél” (angolul *letter of marque*) a korabeli tengeri hadviselésben bevett módszer volt arra, hogy egy ellenséges nemzet hajói elleni fellépéshez jogalapot biztosítson hadüzenet nélkül. Ezek a levelek

- hadsereget szervezni és fenntartani, ám az ilyen célra elfogadott költségvetési előirányzat nem terjedhet ki két évnél hosszabb időre;
- hajóhadat felállítani és fenntartani;
- a szárazföldi és tengeri haderők irányítását és szervezetét szabályozni;
- elrendelni a milícia¹² mozgósítását az Unió törvényeinek végrehajtása, felkelések elfojtása és ellenséges támadások visszaverése céljából;
- rendelkezni a milícia szervezetéről, fegyverzetéről és fegyelmi rendjéről és irányítani a miliciának az Egyesült Államok szolgálatában álló részét, fenntartva az egyes államok jogát a tisztek kinevezésére és a milícia kiképzésének irányítására a Kongresszus által megállapított fegyelmi rend szerint;
- bármiféle ügyben kizárólagos törvényeket alkotni egy olyan körzetet illetően (amely nem haladhatja meg a tíz négyzetmérföldet), amely az egyes államok arról történt lemondása és a Kongresszus hozzájárulása alapján az Egyesült Államok kormánya székhelyül szolgál; és hasonló jogkört gyakorolni minden olyan hely tekintetében, amelyet az érintett állam törvényhozó testülete hozzájárulása alapján az adott államban megvásárolt erődítmények, raktárak, hadiszertárak, dokkok és egyéb szükséges épületek létesítésének céljára;
- olyan törvényeket alkotni, amelyek szükségesek és megfelelőek a fenti hatáskörök, valamint a jelen alkotmány által az Egyesült Államok kormányára, annak bármelyik minisztériumára vagy tisztségviselőjére ráruházott hatáskör érvényesítése érdekében.

9.§ *Olyan személyek bevándorlását vagy behozatalát, akiket jelenlegi tagállamok alkalmasnak találhatnak a bebocsátásra, a Kongresszus az 1808. év előtt nem tiltja el, azonban az ilyen behozatalra személyenként legfeljebb tíz dollárt kitevő adót vagy illetéket lehet megállapítani.*¹³

A Habeas Corpus¹⁴ kiváltságát nem lehet felfüggeszteni, kivéve, ha azt lázadás, vagy ellenséges támadás esetén a közbiztonsága megkívánja.

Nem lehet alkotni visszaható hatályú törvényt, valamint olyan kivételes törvényt, mely lehetővé tenné a bírósági eljárás nélkül történő elítélést.¹⁵

Fejadót vagy más egyenes adót nem lehet kivetni, kivéve a fenti rendelkezésekkel összhangban végrehajtott népszámlálás vagy felmérés arányában.¹⁶

Az egyes tagállamokból exportált árukra nem lehet adót vagy vámot kivetni.

A kereskedelem vagy adózás szabályozása nem részesítheti előnyben egyik állam kikötőt más államok kikötőivel szemben; nem lehet továbbá az egyes tagállamokból induló vagy oda tartó hajókat arra kötelezni, hogy egy más államban kikössenek, kirakodjanak vagy vámot fizessenek;

Az államkincstárból csak törvényben foglalt előirányzat alapján lehet kifizetést teljesíteni; a költségvetés bevételeit és kiadásait feltüntető beszámolót és mérleget pedig rendszeresen közzé kell tenni.

Az Egyesült Államok nem adományoz nemesi címet: az Egyesült Államok

felhatalmaztak magántulajdonban álló hajókat arra, hogy nemzetközi vizeken feltartóztassanak ellenséges kereskedelmi hajókat, és lefoglalják a rajtuk található árut.

¹² Ez angolul *militia*; a gyarmati idők egyetlen fegyveres rendfenntartó testülete, amely önkéntes alapon működött, és csak rendkívüli helyzetben, önvédelmi célból hívták össze. A függetlenségi háború kezdeti szakaszában az államok milíciái adták az amerikai haderő zömét. Napjainkban is létezik *National Guard* (Nemzeti Gárda) néven, de többnyire leszerelt katonák a tagjai, és jóval professzionálisabb karhatalmi erő.

¹³ Ez a bekezdés „virágnyelven” a rabszolgaimportról szól, amelyet a Kongresszus 1808-ban valóban be is tiltott. A rabszolgaság eltörléséről rendelkező XIII. kiegészítés végképp hatályon kívül helyezte ezt a passzust.

¹⁴ A *habeas corpus* egy középkori eredetű angol joghagyomány. Lényege, hogy senkit sem lehet fogságban tartani anélkül, hogy közölnék vele az ellene felhozott vádakat, és azok megalapozottságáról egy bíró előzetes döntést hozna. Neve annak a bírói végzésnek a latin kezdőszavaiból ered („legyen tiéd a test”), amely elrendeli a fogvatartott őrzőjének, hogy hozza a fogolyt egy bíró színe elé.

¹⁵ A mondat második fele az angol *bill of attainder* jogfogalom magyarázata. A brit parlament hozott olyan törvényeket, amelyek ténylegesen egy személy bírósági eljárás nélküli büntetését rendelték el. Ezt a lehetőséget hivatott kizárni ez a rendelkezés.

¹⁶ Hatályon kívül helyezte a XVI. kiegészítés 1913-ban.

joghatósága alá tartozó fizetett vagy bizalmi tisztséget betöltő személy a Kongresszus hozzájárulása nélkül semmiféle királytól, fejedelemtől, vagy idegen államtól ajándékot, anyagi juttatást, hivatalt vagy címet nem fogadhat el.

10.§ Az egyes államok nem köthetnek szerződést, szövetséget vagy konföderációt; nem bocsáthatnak ki zsákmányleveleket; nem verhetnek pénzt; nem bocsáthatnak ki hitelleveleket; nem írhatnak elő arany és ezüst pénzérméken kívül más fizetőeszközt adósságok törlesztésére; nem fogadhatnak el visszaható hatályú törvényt, olyan kivételes törvényt, amely az elítélést bírósági eljárás nélkül lehetővé tenné, valamint olyan törvényt, amely sérti a szerződéses kötelezettséget; és nem adományozhatnak nemesi címeket.

Az egyes államok a Kongresszus hozzájárulása nélkül nem vethetnek ki kiviteli vagy behozatali illetéket és vámot, kivéve azt a mértéket, amely feltétlenül szükséges ellenőrzési törvényeik végrehajtása céljából;¹⁷ az államok által a kivitelre és behozatalra megállapított vámok és illetékek tiszta jövedelmét az Egyesült Államok kincstára használja fel és az ezekre vonatkozó törvények felett a Kongresszus felülvizsgálati és ellenőrzési jogot gyakorol.

Az egyes államok a Kongresszus hozzájárulása nélkül nem vethetnek ki hajóúrtartalom után vámot, békeidőben nem tarthatnak fenn csapatokat és hadihajókat, nem létesíthetnek megállapodást vagy szerződést másik állammal vagy idegen hatalommal, nem folytathatnak háborút, kivéve ha ténylegesen megtámadják őket vagy olyan veszély fenyegeti őket, mely a késlekedést nem teszi lehetővé.

II. CIKK

1.§ A végrehajtó hatalom az Amerikai Egyesült Államok Elnökét illeti. Hivatalát négy éven át viseli, és az ugyanilyen időtartamra választott alelnökkel együtt az alábbi módon kell megválasztani:

Minden állam a törvényhozó testülete által előírt módon annyi elektort jelöl ki, amennyi szenátor és képviselő az államot a Kongresszusban összesen megilleti; de szenátort, képviselőt, valamint az Egyesült Államok joghatósága alá tartozó bizalmi vagy fizetett hivatalt betöltő személyt nem lehet elektornak jelölni.

Az elektorok saját államaikban összeülnek és írásban két személyre szavaznak, akik közül legalább az egyik nem lehet az elektorok államának a lakosa. Jegyzéket készítenek minden olyan személyről, akire szavazatokat adtak le és feltüntetik az egyes személyekre leadott szavazatok számát; ezt a jegyzéket aláírják és hitelesítik, s azt lepecsételve az Egyesült Államok kormányának székhelyére, a Szenátus elnökéhez juttatják el. A Szenátus elnöke a Szenátus és a Képviselőház jelenlétében felnyitja az okiratokat és az azokban foglalt szavazatokat megszámlálja. A legtöbb szavazatot kapott személy lesz az Elnök, ha ez a szám a kijelölt összes elektor többségét jelenti; amennyiben egynél több személy élvez ilyen többséget és egyforma számú szavazattal rendelkeznek, a Képviselőház az egyik ilyen személyt titkos szavazás útján haladéktalanul Elnökké választja; ha egyetlen személynek sincs többsége, a Képviselőház hasonló módon választja meg az Elnököt a jegyzékben szereplő öt legmagasabb szavazatot nyert személy közül. Az Elnök megválasztása alkalmával azonban a szavazatokat államonként kell számításba venni s minden egyes államnak egy szavazata van; a jelen rendelkezés szempontjából a határozatképességnek az államok kétharmadát képviselő tagokat kell tekinteni; a választáshoz az összes állam többsége szükséges. Minden esetben az Elnök megválasztása után a legtöbb elektori szavazatot elnyert személy az Alelnök. Amennyiben azonban két vagy több személy egyenlő számú szavazatot kapott, a Szenátus ezek közül titkos szavazás útján választja meg az Alelnököt.¹⁸

A Kongresszus megállapíthatja az elektorok megválasztásának idejét és azt a napot, amikor szavazataikat leadják; ez a nap azonos lesz az Egyesült Államok egész területén.

¹⁷ Homályos értelmű mellékmondat; talán arra utal, hogy az államoknak jogában áll annyi vámot és illetéket szedniük, amelyből saját vámellenőreik és egyéb apparátusuk költségét ki tudják fizetni.

¹⁸ Hatályon kívül helyezte a XII. kiegészítés 1804-ben.

Az elnöki tisztségre csak olyan személy választható, aki az Egyesült Államok állampolgáraként született, vagy a jelen alkotmány elfogadása idején az Egyesült Államok állampolgára; az elnöki tisztségre továbbá csak olyan személy választható, aki harmincötödik életévét betöltötte és tizennégy év óta az Egyesült Államokban lakik.

Amennyiben az Elnököt hivatalából elmozdítják, meghal, hivataláról lemond vagy nem képes ellátni az elnöki hivatallal kapcsolatos jogköröket és kötelességeket,¹⁹ a hivatal az Alelnökre száll; a Kongresszus törvényben rendelkezhet a hivatalból történő elmozdítás, elhalálozás, lemondás vagy alkalmatlanság esetén szükséges teendőkről mind az Elnök, mind az Alelnök vonatkozásában, meghatározva azt is, hogy melyik tisztségviselő látja el az elnöki tiszteket, aki addig marad e hivatalban, amíg a hivatal ellátásának akadályja megszűnik, avagy Elnököt választanak.

Az Elnök szolgálataiért meghatározott időnként tiszteletdíjban részesül, amelyet sem felemelni, sem csökkenteni nem lehet az alatt az időszak alatt, amelyre megválasztották, s ugyanezen időszak alatt nem fogadhat el más anyagi juttatást sem az Egyesült Államoktól, sem az egyes államoktól.

Hivatalba lépése előtt az alábbi esküt vagy fogadalmat teszi: – „Én, ünnepélyesen esküszöm (vagy fogadom), hogy az Egyesült Államok Elnökének hivatalát híven gyakorolom, és legjobb képességeim szerint megőrzöm, oltalmazom és megvédem az Egyesült Államok alkotmányát.”

2.§ Az Elnök az Egyesült Államok szárazföldi haderejének és hajóhadának, valamint az egyes államok milíciájának főparancsnoka, amikor az utóbbiakat az Egyesült Államok tényleges szolgálatában alkalmazzák; felkérheti a végrehajtó hatalom egyes minisztériumainak vezető tisztviselőit arra, hogy írásban ismertessék véleményüket bármilyen, hivatalukkal kapcsolatos ügyben; és joga van az Egyesült Államok ellen elkövetett bűncselekmények esetében a büntetés végrehajtásának felfüggesztésére vagy kegyelem gyakorlására, kivéve a közjogi felelősségre vonás esetét.

Az Elnöknek joga van a Szenátus tanácsa és hozzájárulása alapján nemzetközi szerződéseket kötni, feltéve, ha a jelenlevő szenátoroknak kétharmada ahhoz hozzájárul; kinevezi a Szenátus tanácsa és hozzájárulása alapján a nagyköveteket, egyéb követeket, konzulokat, a Legfelső Bíróság bíráit és az Egyesült Államok más olyan tisztviselőit, akiknek kinevezése tekintetében a jelen alkotmány nem tartalmaz eltérő rendelkezéseket és akiknek hivatalát törvény alapján állították fel; a Kongresszus azonban törvény útján átruházhatja alsóbb hivatalok tisztviselőinek kinevezését, amennyiben azt jónak látja, egyedül az Elnökre, a bíróságokra vagy a minisztériumok vezetőire.

Az Elnöknek joga van megüresedett hivatalok betöltésére akkor, amikor a Szenátus nem ülészik, olyan megbízások útján, amelyek a legközelebbi ülészak végén lejárnak.

3.§ Az Elnök időről időre tájékoztatja a Kongresszust az Unió helyzetéről s a Kongresszusnak megfontolásra ajánlhat olyan intézkedéseket, amelyeket szükségesnek és hasznosnak ítél; rendkívüli alkalmakkor összehívhatja mindkét Házat, illetve bármelyik Házat, és olyan esetben, ha a két Ház nem tud megállapodni az elnapolás időtartamáról, mindkettőt olyan időtartamra napolhatja el, melyet megfelelőnek ítél; fogadja a nagyköveteket és követeket; gondot fordít arra, hogy a törvényeket híven hajtsák végre és kiadja az Egyesült Államok összes tisztségviselője számára a kinevezési okmányokat.

4.§ Az Egyesült Államok Elnökét, Alelnökét, és valamennyi polgári tisztségviselőjét közjogi felelősségre vonás útján hivatalukból el kell távolítani, amennyiben árulás, vesztegetés vagy egyéb súlyos bűncselekmény²⁰ miatt elítélik őket.

III. CIKK

¹⁹ Erre az esetre vonatkozóan lásd a XXV. alkotmánykiegészítést.

²⁰ Ez angolul *high crimes and misdemeanors*. Ez a kifejezés azóta is sok vitára ad okot, mivel a *misdemeanor* hivatalos jogi jelentése „vétség”, azaz kevésbé súlyos cselekmény. A szöveg tehát nem határozza meg pontosan, miféle cselekményekért lehet az elnököt vagy a szövetségi bírókat felelősségre vonni.

1.§ Az Egyesült Államok bírói hatalma a Legfelső Bíróságot és olyan alsóbb bíróságokat illet, amelyeket a Kongresszus időről időre megállapít és megalkot. Mind a legfelső, mind az alsó bíróságok bírái hivatalukat addig gyakorolják, míg azt megfelelően látják el;²¹ szolgálataikért meghatározott időközökben tiszteletdíjban részesülnek, melyet hivatalviselésük tartama alatt nem lehet csökkenteni.

2.§ A bírói hatalom kiterjed a törvény és a méltányossági eljárás alá tartozó minden olyan ügyre, amelyek a jelen alkotmány hatálya alá, valamint az Egyesült Államok törvényei, és az azok értelmében megkötött vagy megkötendő egyezményei alá tartoznak; – nagyköveteket, egyéb követeket és konzulokat érintő esetekre; – a tengeri és hajózási jogot érintő esetekre; – olyan jogvitákra, amelyekben az egyik fél az Egyesült Államok; – két vagy több állam közötti jogvitákra; – *az egyik állam polgára és egy másik állam közötti jogvitákra*;²² azonos állam polgárai közötti jogvitára, ha más állam által követelt földterület a vita tárgya; – *egy állam vagy ennek polgárai, valamint idegen államok polgárai vagy alattvalói közötti jogvitákra*.²³

Nagyköveteket, egyéb követeket és konzulokat érintő ügyekben, valamint olyan ügyekben, melyekben az egyik fél egy állam, a Legfelső Bíróság eredeti joghatósággal bír. Minden egyéb fent említett ügyben a Legfelső Bíróság fellebbezési joghatósággal bír mind jogi, mind ténykérdések tekintetében; a kivételeket és a részletes szabályozást a Kongresszus állapítja meg.

Minden bűnügyben, kivéve a közjogi felelősségre vonás eseteit, esküdszék dönt; ilyen ügyeket abban az államban kell tárgyalni, amelyben a bűncselekményt elkövették; amikor azonban a bűncselekményt nem valamely államon belül követték el, a tárgyalást a Kongresszus által törvényben megállapított helyen vagy helyeken kell lefolytatni.

3.§ Az Egyesült Államok ellen hazaárulást elkövetni csak háború indítása vagy az ellenséghez való csatlakozás, illetve a nekik nyújtott segítség által lehet. Hazaárulás miatt csak két tanú azonos nyílt cselekményről szóló vallomása, vagy a nyilvános tárgyaláson tett beismerő vallomás alapján lehet valakit elítélni.

A Kongresszusnak hatalmában áll meghatározni a hazaárulás büntetését, de a hazaárulás miatt kiszabott jogvesztés és vagyonekobzás a hozzátartozókat csak az elítélt személy életének tartamára sújthatja.²⁴

IV. CIKK

1.§ Egy államban elfogadott törvények, hivatalos okmányok, és bírósági eljárások teljes hitelességgel és hatállyal bírnak minden más államban. A Kongresszus általános törvényekkel szabályozhatja ilyen törvények, okmányok és eljárások valódiságának bizonyítási módját és azok joghatását.

2.§ Az egyes államok polgárait megilletik az összes többi állam polgárainak nyújtott kiváltságok és mentességek.

Olyan személyt, akit egy államban áruulás, súlyos vagy egyéb bűncselekmény²⁵ miatt vád alá helyeztek, az igazságszolgáltatás elől elmenekült és egy másik állam területén található, ki kell adni ama állam végrehajtó hatóságának kérésére, amelyből elmenekült, és abba az államba kell szállítani, amelyet a bűncselekmény tekintetében a joghatóság megillet.

Olyan személyt, aki egy államban szolgálatra vagy munkára van kötelezve annak törvényei értelmében, és egy másik államba menekül, nem lehet ez utóbbi állam törvényei vagy szabályai alapján ilyen szolgálat vagy munka alól felmenteni, hanem ki kell

²¹ Angolul *during good behavior*; azaz „jó magaviselet idejére”; ezt a jogilag eléggé megfoghatatlan kikötést a gyakorlatban úgy értelmezték, hogy a szövetségi bírók kinevezése élethossziglani avagy önkéntes lemondásukig tart, eltávolítani őket csak *impeachment* útján lehet.

²² Ezt az előírást módosította a XI. kiegészítés 1798-ban.

²³ Ezt az előírást módosította a XI. kiegészítés 1798-ban.

²⁴ Ez angolul *no attainder of treason shall work corruption of blood, or forfeiture*; az alkotmány szerzői azt kívánták megtiltani, hogy a hazaárulás miatt elítélt személy hozzátartozói még a bűnös halála után is örököségi jogaik elvesztésével bünhődjenek egyik rokonuk tette miatt, amire a korabeli Angliában számos példa akadt.

²⁵ Ez angolul *felony, or other crime*; A *felony* magyarázatát ld. 9. lábjegyzet.

*adni annak a félnek kérelmére, akit ez a szolgálat vagy munka megillet.*²⁶

3.§ A Kongresszus új államokat vehet fel az Unióba; de nem lehet új államot alakítani vagy alapítani egy más állam joghatósága alá tartozó területen; nem lehet új államot alakítani két vagy több állam, illetve államok részeinek egyesítése útján, kivéve, ha az érintett államok törvényhozó testülete és a Kongresszus ehhez hozzájárul.

A Kongresszusnak hatalmában áll az Egyesült Államokhoz tartozó területekről és egyéb tulajdonról rendelkezni és a szükséges szabályokat és előírásokat megállapítani; a jelen alkotmány rendelkezéseit nem lehet úgy értelmezni, hogy azok az Egyesült Államok vagy bármely állam igényeit csorbítják.²⁷

4.§ Az Egyesült Államok az Unió minden állama számára garantálja a köztársasági kormányformát és minden államot megvédelmez bármilyen külső támadással szemben; az állami törvényhozó testület, illetve (ha a törvényhozó testület összehívása nem lehetséges) az állam végrehajtó hatóságának kérelmére pedig védelmet nyújt belső erőszak ellen.

V. CIKK

A Kongresszus, amennyiben mindkét Ház kétharmada szükségesnek találja, kiegészítéseket terjeszt elő a jelen alkotmányhoz, avagy az összes államok kétharmada törvényhozó testületeinek kérelmére a kiegészítések előterjesztése céljából gyűlést hív össze, amely módosítások mindkét esetben minden tekintetben a jelen alkotmány hatályos részét képezik, amennyiben azokat az államok háromnegyed részének törvényhozó testülete, illetve az államok háromnegyed részének gyűlése megerősítette aszerint, hogy a Kongresszus a megerősítésnek melyik módját javasolta; *mindamelllett az 1808. év előtt elfogadott kiegészítések semmilyen tekintetben nem érinthetik az első cikk kilencedik szakaszának első és negyedik bekezdéseit,*²⁸ továbbá a Szenátusban egy államot sem lehet annak hozzájárulása nélkül egyenlő szavazati jogától megfosztani.

VI. CIKK

A jelen alkotmány elfogadása előtt létrejött adósságok és kötelezettségek a jelen alkotmány hatálya alatti Egyesült Államokkal szemben ugyanúgy érvényesek, mint a Konföderáció idején.

A jelen alkotmány s annak értelmében alkotott törvények, valamint az Egyesült Államok fennhatósága alapján létrejött és létrejövő nemzetközi szerződések az ország legfőbb törvényei; e törvények kötelezőek minden állam minden bírója számára tekintet nélkül az egyes államok alkotmányában vagy törvényeiben foglalt ellenkező rendelkezésekre.

A fent említett szenátorokat és képviselőket, az egyes állami törvényhozó testületek tagjait, az Egyesült Államok és az egyes államok végrehajtó és igazságszolgáltatási tisztviselőit eskü vagy fogadalom kötelezi a jelen alkotmány tiszteletben tartására; nem lehet semmiféle vallási hovatartozást előírni az Egyesült Államok joghatósága alá tartozó hivatali tisztség vagy megbízás betöltésének előfeltételeként.

VII. CIKK

A jelen alkotmány hatályba lépéséhez elegendő, ha azt kilenc állam gyűlése megerősíti s az eme államokra nézve hatályossá válik.

Készült az Úr 1787. évének szeptember 17. napján és az Egyesült Államok függetlenségének 12. évében a gyűlésen jelenlévő államok egyhangú hozzájárulásával, amit

²⁶ Ez a rendelkezés „virágnyelven” a szökött rabszolgák felszabadítását tiltja és előírja visszaszolgáltatásukat eredeti gazdáiknak. Hatályon kívül helyezte a XIII. alkotmánykiegészítés 1865-ben.

²⁷ Ez utóbbi mondat arra utalt, hogy az Alkotmány nem kívánt állást foglalni az egyes államok területi vitáiban, melyet a Mississippi folyó keleti partjáig terjedő, 1783-ban az Egyesült Államok birtokába került terület feletti rendelkezési jogért vívtak. Végül azonban ezeken a területeken új államok jöttek létre.

²⁸ 1808 óta nem hatályos előírás.

nevünk aláírásával tanúsítunk:

George Washington, Elnök és Virginia állam képviselője
New Hampshire: John Langdon, Nicholas Gilman
Massachusetts: Nathaniel Gorham, Rufus King
Connecticut: Wm. Saml. Johnson, Roger Sherman
New York: Alexander Hamilton
New Jersey: Will. Livingston, David Brearly, Wm. Paterson, Jona. Dayton
Pennsylvania: B. Franklin, Thomas Mifflin, Robt. Morris, Geo. Clymer, Thos. FitzSimons, Jared Ingersoll, James Wilson, Gouv. Morris
Delaware: Geo. Read, Gunning Bedford Jun., John Dickinson, Richard Bassett, Jaco. Broom
Maryland: James McHenry, Dan of St Thos. Jenifer, Danl. Carroll
Virginia: John Blair, James Madison Jr.
North Carolina: Wm. Blount, Richd. Dobbs Spaight, Hugh Williamson
South Carolina: J. Rutledge, Charles Cotesworth Pinckney, Charles Pinckney, Pierce Butler
Georgia: William Few, Abr. Baldwin

1787. szeptember 17.

Alkotmánykiegészítések

[Az első tíz alkotmánykiegészítő cikkelyt egyszerre fogadták el, ezért együttesen a „Jogok Törvényé”-nek (*Bill of Rights*) nevezik őket.]

I. KIEGÉSZÍTÉS, 1791

A Kongresszus nem alkot törvényt vallás hivatalossá tétele²⁹ vagy a vallás szabad gyakorlásának eltiltása tárgyában; nem korlátozza a szólás- vagy a sajtószabadságot; sem az embereknek a békés gyülekezéshez való jogát, sem azt, hogy petícióval a kormányhoz forduljon panaszok orvoslása céljából.

II. KIEGÉSZÍTÉS, 1791

Mivel a jól szervezett milícia szükséges a szabad állam biztonsága szempontjából, nem lehet csorbítani az embereknek a fegyverek birtoklásához és viseléséhez való jogát.³⁰

III. KIEGÉSZÍTÉS, 1791

Béke idején katonát csak a ház tulajdonosának hozzájárulásával lehet beszállásolni; háború idején pedig csak törvényben előírt módon.

IV. KIEGÉSZÍTÉS, 1791

Az emberek jogát személyük, házuk, okmányaik és tulajdonuk biztonságához, valamint megalapozatlan házkutatások és lefoglalások elleni védelmét nem lehet megsérteni; ilyen parancsokat csak alapos indokkal, esküvel vagy fogadalommal alátámasztott ügyben lehet kibocsátani, és részletesen meg kell jelölni a házkutatás helyét és a lefoglalandó dolgot, illetve a letartóztatandó személyt.

²⁹ Angolul *an establishment of religion*; a kifejezést gyakran félreértik és „vallás alapítása”-ként fordítják, ám a brit és amerikai történelmi hagyományban az *establishment* vallási értelemben egy egyháznak az állam vagy a kormányzat általi hivatalossá tételét, voltaképpen az államvallássá nyilvánítását jelenti. Angliában a mai napig az anglikán egyház *established church*, azaz hivatalos államegyház, melynek feje az uralkodó.

³⁰ E kiegészítés történelmi háttere az, hogy a függetlenségi háború idején a brit hatóságok megpróbálták betiltani a milíciák fegyverviselési jogát. Manapság természetesen már nem fenyeget ilyen veszély, ám a kiegészítés révén az USA-ban a fegyverviselési jog ugyanolyan alkotmányos alapjognak számít, mint a szólásszabadság vagy a szabad vallásgyakorlat.

V. KIEGÉSZÍTÉS, 1791

Senkit sem lehet főbenjáró vagy súlyos bűncselekmény miatt felelősségre vonni, csak ha a vádesküdszék³¹ vádindítványt vagy vádhatározatot terjesztett elő, kivéve a szárazföldi vagy tengeri haderő körében felmerülő ügyeket avagy a milícia kötelékében háború vagy közveszély idején tényleges szolgálatot teljesítők ügyeit; senkit nem lehet ugyanazon bűncselekményért kétszer életét vagy testi épségét fenyegető eljárás alá vonni; senkit nem lehet arra kényszeríteni, hogy büntetőügyben saját maga ellen tanúskodjék; senki sem fosztható meg életétől, szabadságától vagy vagyonától törvényes eljárás nélkül; magántulajdont közcélokra csak igazságos kártalanítás ellenében lehet igénybe venni.

VI. KIEGÉSZÍTÉS, 1791

Büntetőügyekben a vádlottnak joga van arra, hogy ama állam és körzet elfogulatlan esküdszéke, melyben a bűncselekményt elkövette, gyors és nyilvános tárgyaláson bírálja el az ügyét, és ezt a körzetet előzőleg törvényben kell meghatározni; a vádlottnak joga van arra, hogy tájékoztassák a vádemelés természetéről és okáról; hogy szembesítsék az ellene tanúskodó személyekkel; hogy kötelező eljárás útján mellette tanúskodó személyeket idézzenek be és hogy védelmét ügyvéd segítse.

VII. KIEGÉSZÍTÉS, 1791

A polgárjogi peres eljárások során, amennyiben a peresített érték 20 dollárnál magasabb, az esküdszéki tárgyaláshoz való jog fennmarad, és az esküdszék által megítélt tény az Egyesült Államok bíróságai csak a polgári jog³² szabályai szerint vizsgálhatják felül.

VIII. KIEGÉSZÍTÉS, 1791

Nem lehet túl magas óvadékot megállapítani, túl magas pénzbírságot kiszabni vagy kegyetlen és szokatlan büntetéseket alkalmazni.

IX. KIEGÉSZÍTÉS, 1791

Az alkotmányban felsorolt egyes jogokat nem lehet úgy értelmezni, hogy azok elvonják vagy korlátozzák a nép által élvezett más jogokat.

X. KIEGÉSZÍTÉS, 1791

Az a jogkörök, amelyeket alkotmány nem ruházott rá az Egyesült Államokra, és nem tiltott meg az egyes államoknak, az egyes államokat, illetve a népet illetik.

XI. KIEGÉSZÍTÉS, 1795

Az Egyesült Államok bírói hatalma nem terjed ki olyan peres eljárásokra, amelyet az Egyesült Államok egyik állama ellen kezdeményez vagy foganatosít egy másik állam polgára, vagy bármely külföldi állam állampolgára, illetve alattvalója.

XII. KIEGÉSZÍTÉS, 1804

Az elektorok saját államaikban összegyűlnek, és írásban szavaznak az Elnök és Alelnök személyére, akik közül legalább az egyik nem lehet az elektorok államának a lakosa; külön szavazólapon nevezik meg azt a személyt, akit Elnöknek, és egy másik lapon azt, akit Alelnöknek választanak; külön jegyzéket állítanak össze azokról, akik Elnökként és azokról, akik Alelnökként kaptak szavazatokat, valamint az egyes személyekre adott szavazatok számáról, mely jegyzékeket aláírják és hitelesítik, s lepecsételve az Egyesült

³¹ Angolul *grand jury*; az angolszász joghagyományban egy különleges testület, amelyet nem szabad összetéveszteni a közönséges esküdszékkel (*petit jury*). A vádesküdszék feladata kizárólag annak eldöntése, hogy a bűnüldözők által összegyűjtött bizonyíték elégséges-e a vádemeléshez. A vádesküdszék ma már csak az USA-ban létező intézmény, de ott is számos államban felváltották a bíróságok.

³² Angolul *common law*; a középkori eredetű angolszász joghagyomány elnevezése. A VII. kiegészítésben azonban egyértelműen polgári peres eljárásokra utal, ellentétben a IV-VI. kiegészítésekkel, amelyek büntetőjogi ügyekkel foglalkoztak.

Államok kormányának székhelyére, a Szenátus elnökéhez juttatják el. A Szenátus elnöke a Szenátus és a Képviselőház jelenlétében felnyitja az okiratokat és az azokban foglalt szavazatokat megszámlálják. Az a személy lesz az Elnök, aki Elnökként a legtöbb szavazatot kapta, amennyiben ez a szám a kijelölt összes elektor többségét jelenti; ha ezt a többséget egyetlen személy sem éri el, a Képviselőház a három legtöbb elnöki szavazatot kapott személy közül azonnali titkos szavazással megválasztja az Elnököt. Az Elnök megválasztása alkalmával azonban a szavazatokat államonként kell számításba venni, és minden egyes állam képviselőjének csupán egy szavazata van; a jelen rendelkezés szempontjából a határozatképességnek az államok kétharmadát képviselő tagokat kell tekinteni, a megválasztáshoz az összes állam többsége szükséges. *Amennyiben a Képviselőházra hárul a választás joga, de a következő március hó negyedik napjáig sem választja meg az Elnököt, az Alelnök veszi át az Elnök jogkörét, akárcsak az Elnök halála vagy egyéb alkotmányos alkalmatlansága esetén.*³³ Az a személy lesz az Alelnök, aki Alelnökként a legtöbb szavazatot kapta, amennyiben ez a szám a kijelölt összes elektor többségét jelenti; ha ezt a többséget egyetlen személy sem éri el, a Szenátus a listán szereplő két legtöbb szavazatot kapott személy közül fogja kiválasztani az Alelnököt; a jelen rendelkezés szempontjából a határozatképességhez a szenátorok számának kétharmada, a választáshoz pedig a szavazatok többsége szükséges. Ha azonban valaki alkotmányos szempontból nem választható meg az elnöki hivatalra, nem választható meg az Egyesült Államok Alelnökének sem.

XIII. KIEGÉSZÍTÉS, 1865

1.§ Az Egyesült Államokban vagy annak fennhatósága alá eső területen sem rabszolgaság, sem kényszerű szolgaság nem létezhet, kivéve bűncselekmény elkövetéséért kiszabott büntetés esetét, amikor az elkövetőt törvényes eljárással ítélték el.

2.§ A Kongresszusnak hatalmában áll ezt a cikkelyt megfelelő törvények útján érvényre juttatni.

XIV. KIEGÉSZÍTÉS, 1868

1.§ Valamennyi, az Egyesült Államokban született, vagy ott állampolgárságot nyert, és annak joghatósága alá eső személy az Egyesült Államok polgára, továbbá annak az államnak is polgára, amelyben lakik. Egyetlen állam sem hozhat vagy alkalmazhat olyan törvényt, mely csorbítja az Egyesült Államok polgárait megillető előjogokat vagy mentességeket; egyetlen állam sem foszthat meg valakit életétől, szabadságától vagy tulajdonától megfelelő törvényes eljárás nélkül; és egyetlen állam sem tagadhatja meg a törvények nyújtotta egyenlő jogvédelmet a joghatósága alatt élőkötől.

2.§ A képviselőket az egyes államok között azok létszámának arányában osztják el, beleszámítva az állam összes lakosának teljes számát, de nem számítva bele az adót nem fizető indiánokat. Ha azonban az Egyesült Államok Elnökét és Alelnökét választó elektorok, vagy a Kongresszus képviselői, vagy az illető állam végrehajtó és bírói szerveinek tisztségviselői, illetve annak törvényhozása megválasztásakor az állam valamely 21. évét betöltött³⁴ férfi lakosától, aki az Egyesült Államok polgára, a szavazati jogot megvonják, avagy ezt a jogot bármely módon korlátozzák – kivéve a lázadásban való részvételt vagy bűncselekmény elkövetését –, a képviselő alapját képező számot annak arányában kell csökkenteni, ahogy e férfi lakosok száma az illető állam 21. évét betöltött³⁴ férfi lakosságának számához aránylik.

3.§ Egyetlen olyan személy sem lehet szenátor, kongresszusi képviselő, Elnököt és Alelnököt választó elektor, illetve nem tölthet be az Egyesült Államokban vagy annak valamelyik államában sem polgári, sem katonai állami hivatalt, aki a Kongresszus tagjaként, illetve az Egyesült Államok egyik tisztségviselőjeként vagy annak valamely állama törvényhozásának vagy közigazgatásának, illetve igazságszolgáltatásának egyik tisztségviselőjeként korábban esküt tett az Egyesült Államok alkotmányára, és ezután az

³³ Hatályon kívül helyezte a XX. kiegészítés 3. bekezdése 1933-ban.

³⁴ Ld. a XXVI. kiegészítést.

Egyesült Államok ellen irányuló felkelésben vagy lázadásban vett részt, vagy ellenségeinek támogatást nyújtott. A Kongresszus azonban mindkét házában kétharmados szavazati többségével mentesítést adhat ilyen kizáró ok alól.

4.§ Az Egyesült Államok törvénnyel szentesített államadosságának érvényessége, beleértve a felkelések vagy lázadások elfojtásában nyújtott szolgálatokért kifizetett nyugdíjakat és jutalmakat, nem képezheti vita tárgyát. Azonban sem az Egyesült Államok, sem egyik állama nem ismer el olyan kötelezettséget és nem fizet ki olyan adósságot, mely valamely, az Egyesült Államok ellen irányuló felkelés vagy lázadás előmozdításával kapcsolatban keletkezett, sem pedig olyan kárigényt, amelyet valamely rabszolga elvesztése vagy felszabadítása következtében nyújtanak be; minden ilyen adósságot vagy kötelezettséget, illetve kárigényt illegálisnak és semmisnek kell tekinteni.

5.§ A Kongresszusnak hatalmában áll e cikkelyek rendelkezéseit megfelelő törvények útján érvényre juttatni.

XV. KIEGÉSZÍTÉS, 1870

1.§ Az Egyesült Államok polgárainak szavazati jogát sem az Egyesült Államok, sem annak egyik állama nem vonhatja meg és nem is korlátozhatja fajra, színre vagy korábbi szolgálásra való hivatkozással.

2.§ A Kongresszusnak hatalmában áll ezt a cikkelyt megfelelő törvények útján érvényre juttatni.

XVI. KIEGÉSZÍTÉS, 1913

A Kongresszusnak hatalmában áll bármilyen eredetű jövedelemre jövedelemadókat kivetni és azt behajtani anélkül, hogy azt az államok között arányosan felosztanák, és tekintet nélkül bármilyen népszámlálás vagy felmérés adataira.

XVII. KIEGÉSZÍTÉS, 1913

1.§ Az Egyesült Államok Szenátusa az egyes államokat képviselő két-két szenátorból áll, akiket az illető állam népe hat évre választ; minden szenátornak egy szavazata van. Az egyes államok választói az állam legnépesebb törvényhozási ágába történő választások alkalmával előírt követelményeknek kell, hogy megfeleljenek.

2.§ Ha a Szenátusban bármely állam képviselőjében üresedés következik be, az állam végrehajtó hatósága az üresedés betöltése céljából választásokat ír ki; az egyes államok törvényhozása felhatalmazhatja az állam végrehajtó hatóságát átmeneti kinevezések megtételére, míg a nép a törvényhozás előírásai szerint választással be nem tölti a megüresedett helyeket.

3.§ Ez az alkotmánykiegészítés nem érintheti egyetlen szenátor megválasztását vagy hivatali idejét sem, akit aiegészítés hatályba lépése előtt választottak meg posztjára.

XVIII. KIEGÉSZÍTÉS, 1919

1.§ E cikkely ratifikálása után egy évvel az Egyesült Államokban és a fennhatósága alá eső területeken a szeszes italok gyártása, árusítása vagy szállítása, az országba való behozatala vagy onnan történő kivitele fogyasztási célból tilos.

2.§ A Kongresszusnak és az egyes államoknak egyaránt hatalmában áll ezt a cikkelyt megfelelő törvények útján érvényre juttatni.

3.§ Ez a cikkely nem lép életbe, amennyiben az Alkotmány előírásainak megfelelően az államok törvényhozása alkotmánykiegészítésként nem ratifikálta azt legkésőbb hét évvel azután, hogy azt a Kongresszus az államoknak benyújtotta

XIX. KIEGÉSZÍTÉS, 1920

Az Egyesült Államok polgárainak szavazati jogát sem az Egyesült Államok, sem annak egyik állama nem vonhatja meg és nem is korlátozhatja nemre való hivatkozással.

A Kongresszusnak hatalmában áll ezt a cikkelyt megfelelő törvények útján érvényre juttatni.

XX. KIEGÉSZÍTÉS, 1933

1.§ Az Elnök és az Alelnök hivatali ideje január 20-án, a szenátoroké és képviselőké január 3-án déli 12 órakor jár le, abban az évben, amikor e cikkely ratifikálása nélkül különben lejárna; utódaik hivatali ideje ekkor kezdődik.

2.§ A Kongresszus évente legalább egyszer összeül, és ez az ülés január 3. napján délben kezdődik, kivéve, ha törvény útján erre más napot határoznak meg.

3.§³⁵ Ha a megválasztott Elnök hivatali idejének kijelölt kezdetére meghal, a megválasztott Alelnök lesz az Elnök. Ha hivatali idejének kijelölt kezdetére nem választják meg az Elnököt, vagy a megválasztott Elnök valamilyen ok miatt nem töltheti be hivatalát, a megválasztott Alelnök látja el az elnöki jogkört mindaddig, míg az Elnök hivatalba nem léphet; ha valamilyen okból sem a megválasztott Elnök, sem a megválasztott Alelnök nem veheti át a hivatalát, a Kongresszus törvény útján rendelkezhet az elnöki hivatal ideiglenes betöltéséről, vagy meghatározhatja azt a módot, mellyel az elnöki hivatalt ellátó személyt kiválasztják, amíg az Elnök vagy az Alelnök hivatalba nem léphet.

4.§ A Kongresszus törvény útján rendelkezhet arról az esetről, ha az Elnök megválasztásának joga a Képviselőházra száll, és a Képviselőház által Elnöknek megválasztható személyek közül bármelyik meghal, illetve ha az Alelnök megválasztásának joga a Szenátusra száll, és a Szenátus által Alelnöknek megválasztható személyek közül bármelyik meghal.

5.§ Az első és a második bekezdés e cikkely ratifikálását követően október 15-én lép életbe.

6.§ Ez a cikkely nem lép életbe, ha az államok háromnegyedének törvényhozása a benyújtástól számított hét éven belül alkotmánymódosításként nem ratifikálja.

XXI. KIEGÉSZÍTÉS, 1933

1.§ Az Egyesült Államok Alkotmányának 18. kiegészítését ezennel hatályon kívül helyezzük.

2.§ Tilos a szeszitalok szállítása vagy bevitele az Egyesült Államok bármely államába, területére vagy birtokára, illetve azok felhasználása, ha ez a helyi törvényt sérti.

3.§ Ez a cikkely nem lép életbe, amennyiben az Alkotmány előírásainak megfelelően az államok törvényhozása alkotmánykiegészítésként nem ratifikálta azt legkésőbb hét évvel azután, hogy azt a Kongresszus az államoknak benyújtotta.

XXII. KIEGÉSZÍTÉS, 1951

1.§ Egyetlen személy sem választható meg az elnöki hivatalra több mint kétszer, és egyetlen olyan személy sem választható meg egynél többször, aki már egyszer két évnél hosszabb ideig az elnöki hivatalt betöltötte vagy az elnöki jogkört ellátta valaki más helyett, akit a hivatalra megválasztottak. Ez a cikkely azonban egyetlen olyan személyre sem vonatkozhat, aki az elnöki hivatalt éppen akkor töltötte be, amikor a Kongresszus erre vonatkozó javaslatát megtette, és a cikkely hatályba lépésekor az elnöki hivatalt vagy az Elnök jogkörét birtokló személyt nem akadályozhatja meg abban, hogy azt hivatali idejének végéig megtartsa.

2.§ Ez a cikkely nem lép életbe, ha az államok háromnegyedének törvényhozása a benyújtástól számított hét éven belül alkotmánymódosításként nem ratifikálja.

XXIII. KIEGÉSZÍTÉS, 1961

1.§ Az Egyesült Államok kormányának székhelyéül kijelölt Kerület a Kongresszus irányítása mellett a következőképpen jelöl:

Az Elnököt és az Alelnököt választó elektorok száma megegyezik azzal a számmal, ahány szenátorra és képviselőre a Kerület államként jogosult lenne, ez azonban soha nem

³⁵

Ld. a XXV. kiegészítést.

lehet több, mint a legkisebb népességű államot megillető létszám; ezek az elektorok hozzáadódnak az államok által kinevezett elektorokhoz, azonban az Elnök és Alelnök megválasztásakor állam által kinevezett elektoroknak tekintendők; ezek az elektorok a Kerületben gyűlnek össze a 12. kiegészítésben meghatározott feladataik ellátására.

2.§ A Kongresszusnak hatalmában áll ezt a cikkelyt megfelelő törvények útján érvényre juttatni.

XXIV. KIEGÉSZÍTÉS, 1964

1.§ Az Egyesült Államok állampolgárainak az Elnököt vagy Alelnököt választó elektorok, illetve a szenátorok és kongresszusi képviselők megválasztására vonatkozó szavazati jogát sem az Egyesült Államok, sem annak egyik állama nem vonhatja meg és nem is korlátozhatja a fejadó vagy más adó megfizetésének elmulasztására való hivatkozással.

2.§ A Kongresszusnak hatalmában áll ezt a cikkelyt megfelelő törvények útján érvényre juttatni.

XXV. KIEGÉSZÍTÉS, 1967

1.§ Abban az esetben, ha az Elnököt elmozdítják hivatalából, meghal vagy lemond, az elnöki hivatalt az Alelnök veszi át.

2.§ Amennyiben az alelnöki hivatal nincs betöltve, az Elnök jelöl Alelnököt, aki akkor veszi át hivatalát, ha a Kongresszus mindkét háza többségi szavazattal ezt megerősíti.

3.§ Ha az Elnök a Szenátus ideiglenes elnökének és a Képviselőház elnökének írásos nyilatkozatot juttat el arról, hogy hivatali jogkörét és kötelezettségeit nem tudja ellátni, ameddig ennek ellenkezőjéről írásos nyilatkozatot nem tesz, az elnöki jogokat és kötelezettségeket ügyvezető elnökként az Alelnök látja el.

4.§ Ha az Alelnök és a minisztériumok vezető tisztviselőinek többsége, avagy más hasonló testület, melyről a Kongresszus törvény útján rendelkezik, írásos nyilatkozatot juttat el a Szenátus ideiglenes elnökéhez és a Képviselőház elnökéhez arról, hogy az Elnök nem képes jogkörét és hivatali kötelezettségeit ellátni, az Alelnök ügyvezető elnökként azonnal átveszi az elnöki jogokat és kötelezettségeket.

Ezt követően, ha az Elnök a Szenátus ideiglenes elnökének és a Képviselőház elnökének eljuttatta írásos nyilatkozatát arról, hogy az akadályozó tényezők elhárultak, ismét átveszi jogkörét és hivatali kötelezettségeit, hacsak az Alelnök és a minisztériumok vezető tisztviselőinek többsége, avagy más hasonló testület, amelyről a Kongresszus törvény útján rendelkezik, négy napon belül nem juttatja el a Szenátus ideiglenes elnökéhez és a Képviselőház elnökéhez írásos nyilatkozatát arról, hogy az Elnök nem képes ellátni hivatalát. Ekkor a Kongresszus dönti el a kérdést, és e célból 48 órán belül összeül, ha nem ülésezik. Ha a Kongresszus az utóbbi írásos nyilatkozat átvétele után 21 napon belül, avagy – amennyiben nem ülésezik – az összehívás után 21 napon belül mindkét ház kétharmados többségével úgy dönt, hogy az Elnök nem képes hivatali jogkörét és kötelezettségeit ellátni, ügyvezető elnökként az Alelnök veszi át a hivatalt; máskülönben az Elnök ismét átveszi hivatali jogkörét és kötelezettségeit.

XXVI. KIEGÉSZÍTÉS, 1971

1.§ Az Egyesült Államok 18 éves vagy annál idősebb állampolgárainak szavazati jogát sem az Egyesült Államok, sem annak egyik állama nem vonhatja meg és nem korlátozhatja életkorra való hivatkozással.

2.§ A Kongresszusnak hatalmában áll ezt a cikkelyt megfelelő törvények útján érvényre juttatni.

XXVII. KIEGÉSZÍTÉS, 1992

A Szenátorok és a Képviselők szolgálataiért járó tiszteletdíj módosítását előíró törvény nem léphet érvénybe addig, amíg egy képviselőválasztásra sor nem került.